

20 PRIČA ZA 20 GODINA

Priča broj 17

UDRUGA OSOBA S INVALIDITETOM
SISAČKO-MOSLAVAČKE ŽUPANIJE

PODRŠKA ZA LAKŠI I KVALITETNIJI ŽIVOT

Naslov ove priče je i naziv prvog programa u na, uz puno ljubavi i pažnje, našim članovi-sklopu kojeg naša Udruga posljednjih sedam ma s najtežim stupnjem tjelesnog i intelek-godina provodi uslugu osobne asistencije. tualnog oštećenja osiguravaju osobnu i indi-Priča je počela još i ranije kada smo prve o- vidualiziranu pomoć i podršku u aktivnosti-sobne asistente našim članovima osigurali u ma u domu i zajednici koje inače ne mogu partnerstvu Udruzi OSI Kutina u sklopu nji- izvoditi sami. Omogućuju im veći stupanj hovog programa osobne asistencije pod na- samostalnosti od ostalih članova obitelji i zivom „Svaki dan uz OA olakšan“. Počeli smo bolju socijalnu uključenost u zajednicu te su tada 2015. – 2016. godine zapošljavanjem 2 im godinama postali i najbolji prijatelji i go-osobna asistenta dok smo prošlu 2023. go- tovo članovi obitelji. Oni su njihove „ruke“ dinu završili s podrškom osobne asistencije koje pomažu pri hranjenju, kupanju i pre- za 19 članova Udruge. Priča je ovo o divnim svlačenju, „glas“ koji pomaže u komunikaciji i požrtvovnim ljudima koji već dugi niz godi- i njihove „noge“ i „oči“ za veću i bržu mobil-

nost i prisutnost te uključenost u zajednicu u kojoj žive. Posao asistenta prije svega je odgovoran i dinamičan, a uključuje predanost, požrtvornost i diskreciju prema korisniku i svim članovima u obitelji u čiji dom ulazi.

Osobni asistenti u obiteljima naših korisnika pomažu boljem usklađivanju obiteljske i radne uloge roditelja ili skrbnika koji su dolaskom novog člana u obitelj (jer vremenom osobni asistenti više nisu samo asistenti već postaju članovi obitelji) dobivaju sigurnost da sada i netko drugi umjesto njih može na jednako uspješan način pružiti pomoć i podršku u trenutku kada oni, danas-sutra, više to ne budu niti mogli. Da, asistenti nisu samo neka „treća osoba“ u njihovom domu, nisu smetnja, nisu teret...već godinama postaju pomagači cijeloj obitelji i njihov ravnopravan član.

Jedna od tih divnih ljudi kojoj je obitelj Gavranović otvorenog srca dopustila da uđe u

prostore njihove kuće, u obitelj i njihove živote je Katarina Petrović koja pomaže njihovom Mateu od 2019. godine. Katarina, kao njihova susjeda, Matea poznaje skoro pa od rođenja. „Imao je godinu i pol kada sam upoznala Matea. Kako su moja djeca odrastala gledala sam i njega kako odrasta. Dobro sam ga poznavala i nekako mi je bilo logično kada mi je Ljiljana rekla da traži asistenta za Matea da to budem ja. Poznajemo se i oduvijek odlično komuniciramo, smijemo se i družimo na obostrano zadovoljstvo „ – ističe Katarina i nastavlja „Meni ovaj posao puno znači jer od uvijek volim pomagati ljudima. Dosta je odgovoran, ali ja to nekako opušteno radim jer je Mateo izuzetno dobra osoba i možemo se sve dogovoriti. Uvijek ga pitam što želi raditi i nastojim mu ispuniti želje. Puno šetamo, igramo društvene igre, a ponekad samo gledamo televiziju, ovisno o njegovom raspoloženju. Vještine i osobine koje su potrebne za ovaj posao su empatija, snalažljivost,

strpljivost i biti uvijek spreman da se osoba o kojoj brineš može osloniti na tebe. U ovom poslu postanemo svi bolji ljudi!”

Osobni asistenti i asistentice nisu samo netko tko pomaže pri hranjenju, oblačenju, higijeni i transferu već su dio njihovih obitelji, netko tko ih veseli i zabavlja, tješi, netko tko ih sluša i razumije. To nam je potvrdila i Marina Damjanović, čiji sin Borna osobnog asistenta ima od 2017. godine. Borna je promijenio nekoliko asistenata, ali prvi ostaju posebno u sjećanju: „Karlo Jergović donesao je sa sobom u našu obitelj puno radosti i veselja. Borninu sreću teško je opisati kao i Karlov veseli karakter i način odnosa prema mom Borni“ – prisjeća se Marina i nastavlja“ Ante Čakarić bio je miran i ozbiljan za svoje godine. Kada bi Borna bio nervozan Antina je smirenost utjecala na njega. S njim je naučio i nekoliko novih riječi i kraćih rečenica!“ Pitali

smo Marinu što njoj kao roditelju znači što Borna ima osobnog asistenta: „Što znači biti majka “djeteta” od 33 godine koje ima brojna oštećenja i zahtijeva danonoćnu skrb i njegu? Ne može se to lako opisati. I uz svu skrb i ljubav, ponekad se osjeti da kopniš i trebaš malo odmora i pomoći. Osobni asistent mi pruža vrijeme u kojem se mogu posvetiti sebi. Makar to bilo čitanje, odlazak kod prijatelja, rodbine ili bilo što drugo. To malo slobodnog vremena puni baterije i mogu dalje. Stres je manji, i srce je na mjestu ako je sin sretan s asistentom, i na posao idem veselija, i kada ga asistent dovede kući iz šetnje, vožnje i kafića i kada vidim njegov osmijeh na licu...moje srce je sretno.“

Kada je netko korisnik osobne asistencije niti kada ne smije biti takav da samo misli o sebi i svojim potrebama, već mora misliti o osjećajima i potrebama svog osobnog asistenta

ili asistentice, imati razumijevanja, prilagođavati se i prije svega biti čovjek. Upravo takva je naša Maja Latinčić koja je do sada imala dvije asistentice.

U pauzi između srednje škole i upisa na fakultet s prvom asistenticom Maja se bavila više produbljivanjem svojeg kreativnog rada, točnije, zajedno su pisale njezin roman "Osobne priče i avanture jedne inamorane cure". Majino pisanje Magdalena je obogatila svojim ilustracijama te je upravo taj roman rezultat njihovog svakodnevnog četverosatnog rada. Maja je trenutno studentica Filozofskog fakulteta u Zagrebu te joj je druga asistentica izuzetna pomoć pri studiranju i učenju. Zajedno pišu skripte, čitaju knjige, pišu zadaće i sastavke, izrađuju prezentacije. Marija je također pomoć Maji u vođenju društvenih mreža (Facebook i Instagram). „S obje zajedno ponekad ako je lijepo vrijeme sam išla u šetnje i izrađivala videe za svoj YouTube kanal. Obje su mi pomogle na svoj način! Prijašnja asistentica Magdalena mi je ispunjavala moje slobodno vrijeme i pomagala da razvijem svoje talente za pisanje i motivirajuće govore. Marija je danas moja

druga desna ruka što se tiče faksa.

Obje su mi značile i još mi uvijek znače, svaka na svoj način, jer je svaka od njih dobro upotpunjavala moje potrebe koje su se s vremenom i s obzirom na to da sam krenula na faks, počele razlikovati od prijašnjih, ali svaka je bila i još je uvijek važan dio mog života jer su moje asistentice moje ruke.“ – zahvalno je Maja pohvalila svoje bliske suradnice i na neki način i prijateljice jer su generacijski bliske.

Posao osobnog asistenta je izuzetno društveno važan i koristan posao, ali društvo ga još uvijek dovoljno ne cijeni i vrednuje. I dalje je to potplaćen posao i nedovoljno prepoznat u društvu i definitivno zaslužuje poštivanje svih. Stoga se mi u njihovo ime svim našim asistentima u Udruzi zahvaljujemo za svaki radni sat, dan, mjesec i godinu jer važnost onoga što radite je nemjerljiva. To nije

samo običan posao i vaše radno mjesto, već poziv kojeg ste odabrali i kojeg obavljate empatijom i brigom za druge.

Programe osobne asistencije pod nazivima „Za lakši i kvalitetniji život“, „Podrška za bolji i kvalitetniji život“ te „Asistent – pomoć i podrška“ Udruzi su proteklih sedam godina financirani sredstvima Europskog socijalnog fonda te iz proračuna Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, a zahvaljujući Zakonu o osobnoj asistenciji koji je stupio na snagu prošle godine osobna asistencija upravo je u prijelaznoj fazi iz projektnog financiranja u socijalnu uslugu.

Voditelji programa osobne asistencije u našoj Udruzi bili su Manda Šalić i Predrag Milunić. Sretni smo što smo kroz pojedine programske faze uspjeli zaposliti i projektne asistente kao što su bili Ivana Šalić, ali i naš član Udruge i danas sam korisnik usluge osobne asistencije Mirko Stambolija.

Njima, a posebice našim zaposlenim asistentima najbolje priznanje da smo bili dobri provoditelji programa osobne asistencije došlo je početkom 2024. godine u vidu dobivanja licence i sklapanja Ugovora s nadležnim ministarstvom o daljnjem provođenju osobne asistencije kao socijalne usluge. Potpisani Ugovor briše svaku neizvjesnost te jamči korisnicima usluge osobne asistencije pružanje iste usluge kao njihovo zagarantirano pravo. Korisnik koji se želi prijaviti za uslugu osobne asistencije mora dobiti Rješenje od strane imenovane Komisije za procjenu potreba korisnika pri nadležnom područnom uredu Hrvatskog zavoda za socijalni rad. Udruzi će se ubuduće financirati mjesečno do 2520 sati usluge osobne asistencije što će omogućiti i povećani opseg članova Udruge koji će dobiti ovu socijalnu uslugu, a nama kao udruzi znatno će olakšati i unaprijediti naš daljnji rad u korist osoba s invaliditetom i njihovih obitelji.

